

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.411 van 25 juli 2008
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Nigeriaanse nationaliteit, op 19 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 februari 2008 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. DE VRIESE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 november 2004 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 november 2005 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 30 juni 2007 dient verzoeker bijkomende stukken in ter aanvulling van de aanvraag van 15 november 2005.

1.3. Op 18 februari 2008 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk en de beslissing wordt aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 februari 2008. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“In toepassing van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk.

Redenen :

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15/09/2006.”

Op 18 februari 2008 wordt aan verzoekende partij het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met een (her)betekening op 11 maart 2008 omwille van de nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Wet Motivering Bestuurshandelingen) omdat een aanvraag tot regularisatie reeds in 2004 werd ingediend op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet en uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd toegepast, terwijl de aanvraag is ingediend vóór de wijzigingen aangebracht aan de wet van 15 december 1980 waardoor artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet diende toegepast te worden. De bestreden beslissing is genomen op basis van een verkeerde wettekst.

2.2. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet heeft ingediend op 23 november 2004 en nog eens op 15 november 2005. In de aanvraag van 15 november 2005 wordt een adreswijziging van verzoeker doorgegeven en wordt de aanvraag met betrekking tot de feiten, de ontvankelijkheid en de gegrondheid opnieuw volledig uiteengezet. Uit het administratieve dossier blijkt vervolgens dat verzoeker op 30 juni 2007 in een schrijven verwijst naar zijn vorige aanvraag en uitdrukkelijk stelt “Daarover werd nog geen beslissing getroffen” en toevoegt “Er zijn nu echter ook nog humane redenen, nl. een relatie met een Belgische vrouw, (...). Deze is zwanger van hem”. Uit het administratieve dossier blijkt bijgevolg dat het schrijven van 30 juni 2007 een aanvulling is van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 15 november 2005 en waarover nog geen beslissing was genomen.

Artikel 76 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:

“§1. Vanaf haar inwerkingtreding is deze wet van toepassing op alle bij haar bepalingen bedoelde toestanden.

*§2. In de hierna volgende gevallen wordt evenwel afgeweken van het principe vermeld onder §1:
1° De artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980 zijn van toepassing op de aanvragen die ingediend worden na de inwerkingtreding van de wet. (...).”*

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is ingevoegd bij wet van 15 september 2006 die op 1 juni 2007 in werking is getreden, ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 27 april 2007. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan bijgevolg slechts worden toegepast op de aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend na 1 juni 2007. Aangezien de aanvraag om machtiging tot verblijf door verzoekende partij is ingediend op 15 november 2005 met aanvullende stukken op 30 juni 2007, kan er geen toepassing worden gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 februari 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partijen ter kennis gebracht op 18 februari 2008 en (her)betekend op 11 maart 2008.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf en twintig juli tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter.

mevr. N. MOONEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. MOONEN.

Ch. BAMPS.